

Ophold paa Den meget for lidt til deraf at kunne belægge Fremstillingen med nogen personlig Erfaring. Det Affnit, som interesserer mig mest i Betænkningen, er det, som handler om Oprørets Forudsætninger eller Anledningen til Oprøret og de Forhold, hvorunder det fandt Sted. Man kunde synes, at det var et overvundet Stadium, der kun havde historisk Interesse. Skulde Nogen mene det, er han dog fuldstændig i Viltsfarelse; thi det er egentlig Spørgsmaalet om, hvorledes vi se paa dette, der saar en væsentlig Indflydelse paa Beparelsen af Ministeriets Lovforslag. Et Bevis herfor er, at den ære Minister ikke kommer til os med Lovforslaget i den samme Kolonialkassens Navn; thi gjorde han det, kunde man sige, at det havde mindre med Oprøret at gjøre. Men den ærede Minister kommer til os med Lovforslaget i Statsautoritetens Navn, og da saar netop Belysningen af Oprøret sin egentlige Vægt ligeoverfor Lovforslaget, og hver, der har læst Kommissionens Betænkning, vil ikke have overset, hvilke vægtige Momenter der ligge frem for os til Bedømmelse af de Grunde, der kunde have foranlediget Negerens Misfornøielse, og af de Momenter, der derefter førte til, at denne Misfornøielse, udartede til Oprør. Der nævnes saaledes Arbejderregulativernes Bestaaen, endog saa efter at Sufferogieriet var traadt i Kraft. Jeg tror, jeg kan gaa ud fra, at det er Kommissionens bestemte Formening, at det var en Feil i Loven af 25de Februar 1876, at man ikke paabød Arbejderregulativernes Ophør samtidig med Regeriets Straffetraden, og at det i alt Fald var en Feil, at de derovre, som saae Sagerne nærmere, ikke benyttede sig af den Ret, de havde til, at faae dette Forhold forandret. Der fremhæves ligeoverfor dette Forhold den af os vel kjendte Omstændighed, som jeg imidlertid tager med ved Siden af de andre, at den Dygtige og Udygtige, den Flittige og Doove, lønnes ens; men dernæst oplyses det, at dette, man kaldte Portersystemet, det er frivillig Dagleie til høiere Løn, benyttes i meget stort Omfang paa Plantagerne sammen med Fastholdelsen af Arbejderregulativerne. Naagtet dette Forhold er ulovligt, lod Dyrigheden det udvilde sig og bestaa, hvorved Misfornøielser mellem Negerne kom endnu tydeligere frem, idet den ene med sine 20 Cents gif ved Siden af den anden med sine 10 Cents. Hvem har Skylden for den Misfornøielse, der overhovedet fremkom af Arbejderregulativerne? Jeg mener, at det er dem, der stadig rose sig af deres store Forstand overfor Negerne, der maatte kunne overse Forholdene og havde den større Dømmelse, og som maatte kunne sige sig selv Meget af dette, som nu ses af Alle og ogsaa af os i Frastand. De, der stadig havde disse Menneskers Vilkaar for Die, maatte kunne have sagt sig selv, at der af denne, om ikke juridiske saa dog moralske Uret maatte flyde Misfornøielse, og dog rettede de ikke disse

Forhold. Jeg siger: Hvem er Skyld i, at denne Grund til Misfornøielse vedblev, som bestod i, at man lod Portersystemet bestaa ved Siden af Arbejderregulativerne trods Loven? Det er de Plantere, der have gennemført, og den Dyrighed, der har tilladt dette. Det hedder i Arbejderlovgivningen, at Planterne, Jorpagterne eller Bestyrerne kunde idømme Bøder for Forsømmelse af Arbeidet, og naar saa Arbejderne som og skulde have deres Løn i Slutningen af Ugen, kunde der blive idømt dem vilkaarlig, saa og saa Meget i Bøde af deres Løn, ofte uden at de havde Anelse om, at de havde forset sig. Denne Bestemmelse, hvis Arimelighed enhver danned Mand — det henstiller jeg til det ærede Medlem for Særljøbing (Stürup) — kan indse, lod man blive ved at bestaa, ogsaa efter at Arbejdsforholdene ved Fælleskogeriets Anlæg vare væsentlige forandrede. — Det var vitterligt at, naar en Neger ved Skiftetid vilde bort fra Den, afhæng det af rent tilfældig, privat Entreprise, om der var Skib eller ei, der kunde føre ham bort; og man havde dernæst truffet den vilkaarlige Bestemmelse, at han skulde have nogle Dollars i Kommen for at kunne rejse bort. — Noget, som man imidlertid snarere lod falde bort, da det ikke var praktisk; men saa gjaldt den Politibestemmelse: Er Du ikke borte inden 3 Dage, skal Du tage fast Arbejde; og, naar Manden saa ikke kunde komme strax bort fra Den, naagtet han maatte have de nødvendige Dollars, idet det nemlig beroede paa privat Entreprise om der var Leilighed eller ikke, blev han tvungen tilbage ind under disse Arbejdsregulativer, som han lovmæssig havde op sagt sig fra. Jeg indrømmer, at alt dette kjendte vi væsentlig iforveien. — Den meget ærede Kommission har dernæst idvrigt oplyst om de sociale Forhold derovre og de Hvides moralske Stilling ligeoverfor de Sorte med Hensyn til ægtefæbelige og andre (Vær moes! Uægtefæbelige!) uægtefæbelige Forbindelser. Dette har Kommissionen berørt, og den har vist fremdeles Ret i, at saadanne Forhold ikke styrke Negerens Respekt for de Hvide, som man havde. Hvis er nu Skylden? Skulle de være saa indtagende disse Negerinder for Vestindianerne, at Skylden er deres? — Der gives Beskrivelse af Planternes Forhold. Vi ville ingen enkelt Mand gaa for nær; men denne Beskrivelse have vi kjendt, hvorledes dette har udvillet sig; men var Dyrigheden da ikke nøie kjendt med hele dette Forhold? Vidste den da ikke, at der udvilde sig her Noget, som der staa i Spidsen for disse Plantagekommuner ikke kunne bære — thi det er en Slags Kommuner, idet et Fattigt, Skolevæsen o. d. l. er henlagt derunder. De Chefer, der staa i Spidsen, disse Patriarker, som det maatte være for at bære en saadan Andretning, ere ofte unge løse Jolk, som have forsøgt at dyrke Kartofler i Irland maatte, men som ikke kjende Videre til Landvæsenet — det gjælder idet-